

Члан 12.

У члану 63. у ставу 1. последије ријечи: “другог лица” додају се ријечи: “и права на личну инвалиднину”.

Члан 13.

У члану 73. у ставу 1. последије ријечи: “новчану помоћ” додају се запета и ријечи: “личну инвалиднину”.

Члан 14.

У члану 108. последије става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

“(6) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања може обављати и дјелатност прихватилишта за дјецу, те пружати услуге савјетовалишта и дневног збрињавања дјеце и омладине, уколико испуњава законом прописане услове.

(7) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања са надлежним центром пружа подршку корисницима Дома у процесу осамостаљивања и организује надзор и савјетовање, у трајању до три године од завршетка редовног школовања.”.

Члан 15.

У члану 121. у ставу 1. ријеч: “друштвено-негативног” замјењује се ријечима: “друштвено неприхватљиво”.

Члан 16.

У члану 133. у ставу 1. последије тачке б) додаје се нова тачка в), која гласи:

“в) финансирање права на личну инвалиднину”.

Досадашње т. в), г), д), њ), е), ж) и з) постају т. г), д), њ), е), ж), з) и и).

Члан 17.

У члану 137. у ставу 4. ријеч: “субвенционисања” замјењује се ријечју: “суфинансирања”, а ријеч: “г)” замјењује се ријечју: “д”.

Члан 18.

У члану 146. у ставу 2. број: “2017.” замјењује се бројем: “2020.”.

Члан 19.

Послије члана 148. додаје се нови члан 148а, који гласи:

“Члан 148а.

(1) За кориснике права на личну инвалиднину који су право остварили на основу Одлуке о одобрењу пласмана средстава за унапређење положаја лица са инвалидитетом накнадом за личну инвалиднину (‘Службени гласник Републике Српске’, бр. 6/19 и 9/19) Центар ће по службеној дужности покренути поступак одлучивања о праву на личну инвалиднину у складу са одредбама овог закона, у року од 30 дана од дана ступања на снагу закона.

(2) Корисницима права из става 1. овог члана за које се утврди да испуњавају услове прописане овим законом Центар ће признати право од 1. јануара 2020. године.”.

Члан 20.

У члану 149. у ставу 1. у тачки д) број: “2” замјењује се бројем: “4”.

Члан 21.

Послије члана 149. додаје се нови члан 149а, који гласи:

“Члан 149а.

Министар ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник о поступку утврђивања висине тјелесног оштећења (члан 35в. став 3).”.

Члан 22.

Овај закон објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. јануара 2020. године.

Број: 02/1-021-1052/19
24. октобра 2019. године
Бањалука

Председник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1830

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ У ЗАПОШЉАВАЊУ И ПРАВИМА ЗА ВРИЈЕМЕ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој редовној сједници, одржаној 24. октобра 2019. године, а Вијеће народа 4. новембра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4294/19
6. новембра 2019. године
Бањалука

Председник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ У ЗАПОШЉАВАЊУ И ПРАВИМА ЗА ВРИЈЕМЕ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Члан 1.

У Закону о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 30/10 и 102/12) у члану 1. последије ријечи: “уређују се” додају се ријечи: “послови у области запошљавања” и запета.

Члан 2.

Члан 3. мијења се и гласи:

“Послови у области запошљавања су:

- а) посредовање у запошљавању,
- б) јавно обавјештавање о могућностима и условима запошљавања,
- в) професионална оријентација и савјетовање о планирању каријере,
- г) стручно оспособљавање и припрема за запошљавање,
- д) спровођење мјера активне политике запошљавања,
- ђ) издавање дозвола за рад странцу и лицу без држављанства, у складу са законом којим се уређује запошљавање странаца и лица без држављанства,
- е) спровођење других послова усмјерених на повећање запослености, односно смањење незапослености у складу са овим законом и прописима који се доносе у складу са овим законом.”.

Члан 3.

Члан 4. мијења се и гласи:

“(1) Незапосленим лицем, у смислу овог закона, сматра се лице пријављено на евиденцију Завода, старости од 15 до 65 година, способно или ограничено способно за рад које није у радном односу, активно тражи посао и расположиво је за рад.

(2) Незапослено лице активно тражи запослење ако испуњава обавезе по овом закону и индивидуалном плану запошљавања који сачињава Завод.

(3) Незапослено лице расположиво је за рад ако се одазива на сваки позив Завода ради припреме за запошљавање и посредовање у запошљавању, уколико није објективно спријечено да прихвати понуђено запослење и рад.

(4) Под објективним околностима које незапослено лице могу да спријече да прихвати понуђено запослење и рад нарочито се сматрају: привремена спријеченост за рад

због повреде или болести, брига о болесном члану породичног домаћинства, удаљеност мјеста рада од пребивалишта радника, неодговарајуће квалификације за рад и друго.

(5) Лицом које активно тражи запослење, у смислу овог закона, сматра се и запослено лице које тражи промјену за-послења у складу са својом стручном спремом.

(6) Незапосленим лицем, у смислу овог закона, не сматра се ученик, редовни студент, носилац комерцијалног пољопривредног газдинства у складу са прописима којима се уређује област пољопривреде, пензионисана лица, лица којима права из радног односа мирују и власник или сувласник више од 51% удјела у правном субјекту који обавља профитну дјелатност.”.

Члан 4.

У члану 9. став 1. мијења се и гласи:

“Управни одбор Завода (у даљем тексту: Управни одбор) има пет чланова, укључујући и председника одбора, од којих три члана именује оснивач на основу поступка јавне конкуренције, водећи рачуна о равноправној заступљености полова, а по једног члана именују репрезентативни синдикати и репрезентативне организације послодаваца организоване на нивоу Републике.”.

Члан 5.

У члану 13. у ставу 5. број: “4.” замјењује се бројем: “3.”.

Члан 6.

Послије члана 13. додаје се нови члан 13а, који гласи:

“Члан 13а.

(1) Агенција је дужна да:

а) послове посредовања у запошљавању врши у складу са овим законом и другим прописима којима се уређује пословање правних лица,

б) обавијести Министарство о свим околностима које могу да утичу на испуњавање услова за обављање послова посредовања у запошљавању, у року од 15 дана од дана престанка тих околности,

в) обавијести Министарство о престанку обављања дјелатности посредовања у запошљавању, у року од осам дана од дана престанка обављања дјелатности.

(2) Министар, по захтјеву Агенције, по пријави надлежног инспектора или по службеној дужности, у случајевима непоштовања обавеза из става 1. овог члана, доноси рјешење којим се укида рјешење из члана 13. став 3. овог закона и брише Агенцију из Регистра правних и физичких лица којима је издато рјешење о испуњености услова за обављање послова посредовања у запошљавању.

(3) Рјешење из става 2. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.”.

Члан 7.

У члану 23. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Завод учествује у реализацији програма запошљавања који финансира Република, а може учествовати у реализацији програма који финансирају надлежни органи Босне и Херцеговине, друге државе, као и домаће или међународне организације и други донатори.”.

Члан 8.

У члану 35. став 2. брише се.

Члан 9.

Члан 36. мијења се и гласи:

“(1) Незапослено лице којем је у смислу прописа о раду престао радни однос без његовог захтјева, сагласности или кривике, а које је провело најмање осам мјесеци непрекидно у осигурању од незапослености у посљедњих 12 мјесеци, или 12 мјесеци са прекидима у осигурању од незапослености у посљедњих 18 мјесеци, има право на:

а) новчану накнаду,

б) здравствено осигурање и

в) пензијско и инвалидско осигурање.

(2) Право из става 1. овог члана, под истим условима, припада и лицу које је трајно престало да обавља самосталну дјелатност у складу са прописима којима је уређена област пензијско-инвалидског осигурања и област доприноса и одјавило се са обавезних видова осигурања.

(3) Прекидом осигурања од незапослености, у смислу става 1. овог члана, не сматра се прекид осигурања од незапослености краћи од 30 дана.

(4) Радник остварује права из става 1. овог члана и у случају када једнострано откаже уговор послодавцу због неисплаћених плата или доприноса у периоду дужем од три мјесеца.”.

Члан 10.

Члан 37. мијења се и гласи:

“Поред права из члана 36. став 1. овог закона, незапосленом лицу из члана 4. овог закона припада право на пензијско и инвалидско осигурање у трајању до три године, рачунајући од дана подношења захтјева, уколико ће са тим стажом осигурања и временом проведеним у осигурању стећи услове за старосну пензију.”.

Члан 11.

Члан 38. мијења се и гласи:

“(1) Права из члана 36. став 1. овог закона незапослено лице може остварити под условом да је за вријеме прописаног минималног трајања осигурања уплаћен допринос за осигурање од незапослености, у складу са прописима којима се уређују доприноси.

(2) Права из чл. 35. и 36. овог закона остварује и страни држављанин и лице без држављанства под условима прописаним овим законом и прописима којима се уређује запошљавање страних држављана и лица без држављанства.

(3) Новчана накнада незапосленом лицу припада од првог дана од дана престанка радног односа, ако се пријави на евиденцију и поднесе захтјев Заводу у року од 30 дана од дана престанка радног односа.

(4) Незапосленом лицу које поднесе захтјев за остваривање права из члана 36. став 1. овог закона, по истеку рока од 30 дана, новчана накнада припада од дана подношења захтјева, умањена за период кашњења након истека рока од 30 дана.

(5) Право на новчану накнаду нема незапослено лице које поднесе захтјев по истеку времена за које би му право на новчану накнаду припадало у складу са овим законом.”.

Члан 12.

У члану 39. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Права из члана 36. став 1. овог закона остварују се за период у зависности од дужине радног стажа:

а) до навршених 12 мјесеци - мјесец дана,
б) од годину дана до навршене двије године - два мјесеца,

в) од двије године до навршених пет година - три мјесеца,

г) од пет година до навршених десет година - шест мјесеци,

д) од десет година до навршених 20 година - девет мјесеци,

ђ) од 20 година до навршених 30 година - 12 мјесеци,

е) од 30 година до навршених 35 година - 18 мјесеци,

ж) преко 35 година - 24 мјесеца.”.

Члан 13.

У члану 40. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Ако се за вријеме трајања рока из члана 39. став 1. овог закона незапосленом лицу обустави исплата новчане накнаде и остваривање других права из члана 36. овог за-

кона, које је остваривало одређено вријеме у смислу става 1. овог члана, поново му се дозвољава наставак исплате новчане накнаде утврђене на основу члана 36. овог закона и остваривање других права, што траје до истека рока из члана 39. овог закона.”.

Послије става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5, који гласе:

“(3) Изузетно од става 2. овог члана, незапосленом лицу, уколико је за њега повољније, обрачунава се поново новчана накнада и остваривање других права из члана 36. овог закона након престанка радног односа, под условом да се пријави Заводу у року од 30 дана од дана престанка радног односа.

(4) По истеку рока од 30 дана наставак исплате новчане накнаде незапосленом лицу припада од дана подношења захтјева, умањена за период кашњења након истека рока од 30 дана.

(5) Право на наставак исплате новчане накнаде нема незапослено лице које поднесе захтјев по истеку времена за које би му право на наставак исплате припадало у складу са овим законом.”.

Члан 14.

У члану 43. у ставу 1. тачка з) мијења се и гласи:

“з) се не јави Заводу једанпут у 30 дана.”.

Члан 15.

У члану 44. став 5. брише се.

Досадашњи став 6. постаје став 5.

Члан 16.

Члан 46. брише се.

Члан 17.

Члан 47. мијења се и гласи:

“(1) Новчана накнада исплаћује се:

а) за незапослено лице које има до 15 година радног стажа, у износу 45% од просјечне плате коју је незапослено лице остварило у посљедња три мјесеца рада,

б) за незапослено лице које има 15 и више година радног стажа, у износу 50% од просјечне плате коју је незапослено лице остварило у посљедња три мјесеца рада.

(2) Износ новчане накнаде из става 1. овог члана не може бити нижи од 80% најниже плате у Републици, нити виши од износа једне просјечне плате након опорезивања у Републици за претходну годину према подацима Републичког завода за статистику објављеним у ‘Службеном гласнику Републике Српске’, уколико је незапослено лице било запослено са пуним радним временом.

(3) Незапосленом лицу које је радило са непуним радним временом новчана накнада из става 2. овог члана одређује се у сразмјери са обимом радног времена које је имало прије престанка радног односа.

(4) Новчана накнада исплаћује се мјесечно.”.

Члан 18.

Члан 51. мијења се и гласи:

“(1) Завод води евиденције о:

а) незапосленим лицима,

б) лицима која траже промјену запослења,

в) лицима која остварују права по основу незапослености.

(2) Лични подаци лица из става 1. овог члана прикупљају се и обрађују у складу са прописима којима се уређује заштита личних података грађана.

(3) Лица из става 1. овог члана пријављују се организационој јединици Завода надлежној према мјесту пребивалишта.

(4) Лица под међународном заштитом пријављују се Заводу према мјесту боравка.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују садржај и начин вођења евиденција о лицима из става 1. овог члана.”.

Члан 19.

Члан 52. мијења се и гласи:

“Незапослено лице дужно је да у року од 15 дана обавјести Завод о настанку сваке промјене података о којима Завод води евиденцију.”.

Члан 20.

Члан 55. брише се.

Члан 21.

Члан 60. мијења се и гласи:

“(1) Управни надзор над примјеном овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши надлежна инспекција, у складу са законом којим се уређује инспекцијски надзор.

(3) Завод је обавезан да најмање једанпут годишње поднесе извјештај о свом раду у складу са законом којим се уређује систем јавних служби.

(4) Агенција је обавезна да најмање једанпут годишње поднесе извјештај о свом раду Министарству.”.

Члан 22.

Послије члана 67. додаје се нови члан 67а, који гласи:

“Члан 67а.

Поступак за остваривање права по основу незапослености који није окончан до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се у складу са одредбама овог закона, уколико је повољнији за незапослено лице.”.

Члан 23.

Послије члана 69. додаје се нови члан 69а, који гласи:

“Члан 69а.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о евиденцијама незапослених лица (члан 51).”.

Члан 24.

Послије члана 70. додаје се нови члан 70а, који гласи:

“Члан 70а.

(1) Завод ће до 31. децембра 2019. године наставити да води све евиденције о незапосленим лицима у складу са одредбама Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености (‘Службени гласник Републике Српске’, бр. 30/10 и 102/12).

(2) Незапослена лица као активни тражиоци посла и лица која су пријављена на Завод ради остваривања других права у складу са одредбама Закона о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености (‘Службени гласник Републике Српске’, бр. 30/10 и 102/12) до 31. децембра 2019. године оствариваће права на здравствено осигурање посредством Завода, уколико раније не стекну статус осигураника у складу са другим прописом.”.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у ‘Службеном гласнику Републике Српске’.

Број: 02/1-021-1053/19
24. октобра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1831

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (‘Службени гласник Републике Српске’, број 28/94), доносим